

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.
Vennskap i Bibelen

Roald Kvam © 2008

"Da kom Jesu mor og hans brødre. De ble stående utenfor, og sendte bud inn og bad han komme ut. Og folk satt omkring ham, og de sa til ham: Se, din mor og dine brødre er utenfor og spør etter deg. Han svarte dem og sa: Hvem er min mor og mine brødre? Og han så på dem som satt omkring ham, og sa: Se, her er min mor og mine brødre! Den som gjør Guds vilje, han er min bror og søster og mor." (Mark 3:32-35).

Jesus ønsker å ha sine disipler helt nærmest seg. Å være lydige mot Guds vilje er å være i Jesu nærhet.

Jesu ønske om å utvikle et nært forhold til de tolv, gav ham tre utfordringer:

- Å være bevisst spenningen mellom sitt eget legitime behov for privatliv og sitt ønske om mer nærhet til disiplene sine.
- Å være bevisst faren for at nærhet til de tolv kunne gå på bekostning av fellesskapet med Faderen.
- Å være bevisst viktigheten av å velge relasjoner som var relevante i forhold til sendelsen og oppdraget.

La oss se nærmere på vennskap i Bibelen.

Det er minst åtte grader av vennskap i Jesu tjeneste:

- Generelle tilhørere som tollere og syndere.
- Tilfeldige kontakter som Sakkeus og den romerske offiseren (Matt 8:5-13).
- Bekjente som Maria, Martha og Lasarus.
- Omgangskrets som de syttito (Luk 10:1 og Apg 1:21-22).
- Gode venner som de tolv.
- Nære venner som Simon, Andreas, Jakob og Johannes (Mark 13:3-37).
- De fortrolige som Simon, Jakob og Johannes (Mark 5:37 og 9:2 og 14:33).
- Hjertevennen Johannes (Joh 13:23 og 19:26-27 og 21:15-22).

Der hvor samværet blir tettere og nærheten øker, minker antallet personer. Det er verdt å merke seg at Jesus hele tiden forble dere Mester. De tolv satte aldri spørsmålsteget ved autoriteten hans.

Jesus opererte hensiktsmessig med ulike nivå av vennskap. Det stiller oss overfor tre tankerekker:

- Jesus organiserte livet sitt med en bevisst sans for prioritering for å yte rettferdighet til de ulike behov og forventninger hos så mange venner. Kan vi som ledere, med rette, si at vi gjør det samme?
- Jesus forbeholdt seg retten til å ta med seg de menn som Gud valgte ut. Han forbeholdt seg også retten til å investere mest i dem som var best egnet.
- Jesus satte av tid for sine nære venner i forhold til det potensiale de hadde. Jo mer han oppfattet av lederegenskaper, jo mer tid var han villig til å investere. Mest av alle

i Simon. Følger vi dette, som ledere? Eller er det motsatte tilfelle? Er det mulig å bli så opptatt av "ugresset" at vi overser "det gode kornet" (jf Matt 13:36-41)? La oss merke oss noen kjennetegn på bibelske vennskap.

Kaleb og Josva.

- De hadde mye felles; født i Egypt under trelldom, samme kulturelle bakgrunn.
- Begge fikk lederansvar (4M 13:6.8) og begge viste seg som menn med overbevisning og mot som ikke vek unna for å stå imot den opprørske majoriteten (4M13:30-14:10).
- Begge viste helhjerte lydighet og sikker tro på Guds løfter (4M 32:12).
- Fellesskapet deres var preget av lojalitet (Josva 7:1-5 og 9:3-27 og 14:6-13).

Jonatan og David.

1. De hadde mye felles; felles kultur, tilba den samme Gud, modige soldater (1Sam 18:3-14).
2. De aksepterte hverandres egenart.
3. De inngikk en pakt som knyttet dem sammen med bånd av kjærlighet (1Sam 20:16-17) og trofasthet (1Sam 20:15.42).
4. De satte Gud i sentrum for sitt fellesskap og hadde Gud som modell for kvaliteten på dette fellesskapet (1Sam 20:14.42).
5. Det var ingen konkurranse mellom dem. Og Jonatans sunen kjærlighet til seg selv var grunnlaget for at han investerte i fellesskapet med David - og fikk igjen for det (1Sam 18:1.3 og 20:17).

Daniel og vennene Sjadrak, Meshak og Abed-Nego.

- De var knyttet sammen i et felles syn på moral (Dan 1:8-15).
- De viste hengivenhet til forbønn for hverandre (Dan 2:17-18).
- De viste tjenersinn overfor hverandre (Dan 2:48-49).

Vennsapsprinsipper fra Ordspråkene:

- *"En venn elsker alltid, og en bror fødes til hjelp i nød."* (Ord 17:17).
- *"Olje og røkelse gleder hjertet, og en venn er kjær ved sine oppriktige råd."* (Ord 27:19).
- *"Trofaste er vennens slag. Troløse er fiendens kyss."* (Ord 27:6).
- *"Den som elsker hjertets renhet og taler vennlig, han har kongen til venn."* (Ord 22:11).
- *"Den som dekke over overtredelse, søker kjærlighet. Men den som ripper opp en sak, skiller venn fra venn."* (Ord 17:9).
- *"Forlat ikke din venn og din fars venn..."* (Ord 27:10a).

-- -- --

Kilde: Krallmann, G.: *"Fra mulighet til myndighet. Ti nøkler til lederutvikling på Jesu vis."*

Dreieskiva.com